

Burján Gál Enikő

A látnok meséje

Mélytengeri álmom hullámhosszán
 csendes angyal jött el hozzám.
 Átlátszó fénypuha hangja
 éjféli titkok harangja.
 Sűgja a hajnali álmat,
 vigyázz: a dzsinn szava álmat.
 Pupillányi tisztáson álmat,
 jönnek a percnyi halálat.
 Nemlétebe burkolózó némasággal,
 koboldsűrű éjjeli ággal
 simogat a varázserdő.

Zeneréten eltekerő
 virágmanók táncát lejtve,
 valóságot elfelejtve
 örvendek a csillagtónak,
 felhőmosoly biztatónak.
 Angyalsúlyú homályt látok,
 mondja magában a látnok.
 Álombéli jó barátok,
 felébredtem. Hulljon rátok
 varázserdei imátok!

Maradj velem

Az elhalkult idő ködös hajnalt ásít,
 bíbor homlokú csönd lépdél, az a másik
 mennyországnyi égbolt alja innen látszik,
 rajta ezer kék folt tündérimát játszik,
 maradj velem minden hajnalhasadásig.